

30^e zondag door het jaar B OLV-STP 2024

Opening

De bedelaars, wij kennen ze allemaal, de mensen die voor een kerk of supermarkt staan met een bekertje en om geld vragen. Zij roepen tegenstrijdige gevoelens in ons op. Enerzijds denk je: wat sta jij hier de hele dag, ga toch werken, zoals andere mensen. Bovendien, als ik jou iets geef, wat doe jij dan met mijn geld? Anderzijds denk je: jij bent toch ook een arme drommel als je op die manier aan de kost moet komen; een arme medemens kan ik met een kleinigheid wel helpen. Vandaag ontmoeten wij in het evangelie een blinde bedelaar. Hoe gaat Jezus met hem om? Een interessante gebeurtenis. Voor God zijn wij eigenlijk allemaal wel arme bedelaars, die Hem om een kleinigheid komen vragen. In deze Eucharistie schenkt Hij niet slechts een kleinigheid, meer een grote rijkdom.

Preek

In de binnenstad van Maastricht geldt een bedelarijverbod, maar bij de kapel van Onze Lieve Vrouwe staan elke dag bedelaars. De kapel van Onze Lieve vrouw is een gunstige plek voor bedelaars. Er komen veel mensen en die mensen, die bij Maria een kaarsje komen opsteken en bidden, zijn gevoelig voor de nood van medemensen. Dat weten de bedelaars. Het gevoel van medelijden opent de beurs.

“Hallo, pastoor”, roept bedelaar Jan keihard over het plein als hij mij ziet. Ik voel mij gegeneerd, want de mensen kijken hoe ik reageer. “Ik heb u al lang niet meer gezien”. Dan volgt een verhaal en op het einde daarvan zegt hij altijd: “Hebt u niet een kleinigheidje voor mij, een paar euro maar, alstublieft”. Jan is een sympathieke bedelaar, maar er zijn ook lastige. En dan zijn er de bedelaars die met een slim verhaal komen, waar ik intrap.

Wij kunnen ons dus iets voorstellen bij het evangelie van de blinde bedelaar langs de weg in Jericho. Bedelaars zijn van alle tijden. Blind én bedelaar, dat roept medelijden op. De mensen ervaren hem ook als lastig, als hij luidkeels begint te roepen. ‘Hou je mond, bedelaar!’ Als Jezus dan stil blijft staan en hem naar zich toe heeft geroepen, vraagt Hij de bedelaar: “Wat wilt ge dat Ik voor u doe?” Dat lijkt mij een riskante vraag voor een bedelaar. “Rabboeni, hebt u niet flink wat geld

voor mij, zodat ik uit de problemen kom?” Dat vragen de bedelaars meestal aan mij. Zij vragen geld.

Maar deze blinde bedelaar Bartimeüs, vraagt om iets anders: “Rabboeni, maak dat ik zien kan!” Die vraag getuigt van zelfbesef en van een groot vertrouwen in Jezus. Eigenlijk vraagt hij: “Geef mij een nieuw leven!” ‘Haal mij weg uit de duisternis en de armzaligheid van mijn leven aan de rand van de samenleving; geef mij de menselijke waardigheid terug’. Dankzij zijn vertrouwen op Jezus gebeurt het. De bedelplek en het vroegere leven laat hij achter zich en hij gaat met Jezus mee op zijn tocht: een nieuwe levensweg mag hij inslaan.

Achter elke bedelaar zit wel een schrijnend verhaal, hoe hij of zij in die situatie is terecht gekomen en er niet meer uit komt. Ons sociale systeem is er wel op gericht dat zij een nieuw leven kunnen beginnen, een menswaardig leven. Dat wensen wij hen toe.

Voor ons is de betekenis van dit verhaal, dat ieder van ons wel van tijd tot tijd als een blinde bedelaar langs Gods weg zit. Soms zit ik in het duister, ben ik verblind, zie ik het niet meer zitten, verkeer ik in een armzalige situatie. Dan is de houding van Bartimeüs een voorbeeld van groot vertrouwen. Christus zegt ook tot mij: “Wat wilt ge dat Ik voor u doe?” ‘Heer, maak dat ik weer perspectief zie, dat ik een oplossing zie, dat ik gesterkt wordt’ enz. Christus verhoort ons vertrouwensvol gebed en schenkt licht en nieuw leven.